

Mussol Pirinenc (*Aegolius funereus*)

Mochuelo Boreal | Chouette de Tengmalm | Tengmalm Hontza | Boreal Owl

Població Europea estimada:
49.000 - 180.000 Territori

Població Pirinenca estimada:
500 - 600 Territori

Fotografia: Inaki Relançón

Inaki Relançón

www.aegoliusf.info

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia,
Pesca, Alimentació i Medi Natural

Mussol Pirinenc (*Aegolius funereus*)

Mochuelo Boreal | Chouette de Tengmalm | Tengmalm Hontza | Boreal Owl

El mussol pirinenc és un rapinai nocturn d'origen boreal, perfectament adaptat al fred extrem. El seu plomatge suau i espès l'abriga més enllà de la base del bec i el calça fins a les urpes.

Aquesta espècie presenta adaptacions espectaculars a la caça nocturna: oïdes asimètriques, ungles primes i esmolades i bàrbules a les plomes que en silencien el vol.

A causa de les temperatures extremes del seu hàbitat, aquest ocell sovint ha de descongelar les preses que acumula al rebost, covant-les amb l'escalfor del seu cos.

El cant territorial del mascle, és un balboteig repetitiu i melancòlic que recorda al cant de la Puput (*Upupa epops*).

Aquesta mussol nidifica als forats i a les cavitats dels arbres madurs, però sobretot ho fa als nius vells del Picot negre (*Dryocopus martius*).

Quan al seu territori hi manquen els forats de picot i altres cavitats naturals, accepta de bon grat les caixes niu.

Dins el niu, a l'interior d'un tronc, els polls de color xocolata amb les celles i la bigotera marcadament blanca, esperen impacients les aportacions de menjar dels adults.

El Gamarús o cabrassa (*Strix aluco*) és un gran competidor per al mussol pirinenc i n'és també un important depredador.

Aquest rapinai fa esperes de caça en talaias de poca alçada des de les quals, fins i tot en la foscor total, pot detectar i localitzar a les seves preses, gràcies al seu extraordinari sentit de l'oïda.

És tracta d'un gran especialista de la caça de petits mamífers, però quan aquests escassegen pot caçar també petits ocells forestals.

La Marta (*Martes martes*) és el seu principal depredador. Aquest murri i hàbil carnívor s'enfila àgilment als arbres i en destrueix sovint les postes i llocades.

La cripsa del seu plomatge d'adult, de tons grisos tacats d'espurnes blanques, l'amaguen i el confonen perfectament amb l'escorça del pi negre (*Pinus uncinata*).

www.aegoliusf.info

